

mere ved denne Sag under den nuværende Regjering, og saa vil jeg ikke engang have den Uleilighed at sige noget Mere derom. Kan det ikke sættes igjennem, seer jeg ikke Andet, end at Tilstanden maa blive en saadan, at Befolkningen i det Hele kommer til at leve for at lade en mindre Deel af Befolkningen leve paa dens Beskæftning, og det paa en Maade, som skaffer den et overmodigt Styrevæsen, istedetfor at den skulde være en sympathiserende Embedsstand, der tager Deel med den store Befolkning i, hvorledes det gaaer i Landet, og som er interesseret i, om Landets Tilstand er god eller slet.

J. A. Hansen: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. De foregaaende Talerere have udtalt sig om de forskjellige Lønningslove under Cet, og jeg antager derfor at kunne gjøre det Samme, skøndt der kun foreligger til Forhandling et enkelt Lovforslag, der tilmed ikke er en sædvanlig Lønningslov, men kun en Lov, der indeholder almindelige Bestemmelser. Grunden, hvorfor jeg bad om Ordet, er at søge i forskjellige Udtalelser af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), men jeg skal dog ikke nu indlade mig paa at bedømme den Udvikling, det ærede Medlem gav af, hvorledes man kunde komme igjennem ved en ny Maade at pensionere Embedsmændene paa; thi den Sag maa ligge klarere for mig, før jeg kan have nogen Mening derom. Det ærede Medlem kom imidlertid i denne sin Udvikling med Udtalelser, som jeg mener ikke kunne staa hen, uden at man gjør sine Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem meente, at det nok kunde siges, at enkelte af de nuværende Lønninger ere for høie; det indrømmede han; men naar vi see tilbage paa vor constitutionelle Udvikling, og paa, hvad der er skeet med Hensyn til Behandlingen og Vedtagelsen af vore Lønningslove, viser det sig, at det ærede Medlem har havt en ganske overordentlig væsentlig Indflydelse paa de Lønningslovene, vi have; naar det ærede Medlem nu erkjender, at det nok kan være, at enkelte Lønninger ere for høie, er han altsaa kommen til en Erkjendelse, han ikke har havt tidligere, og det glæder mig. Han udtalte udtrykkelig,

at Lønningerne være lidt høiere, end de behøvede at være; men med Hensyn til Besparelse meente det ærede Medlem, at den ikke kunde antages at blive af nogen Betydning, idet han nemlig gjorde opmærksom paa, at, naar man kom til nærmere at overveie Spørgsmaalene, vilde der nu ligesom tidligere opstaae Uenighed om, hvor der skulde spares, eftersom Nogle mene, at de høiere og høieste Lønninger ere for høie, men de lavere ikke, medens Andre mene, at det er de lavere Lønninger, der ere for høie. Det er naturligt, at Meningerne i denne som i saa mange Henseender have været og vilde vedblive at være ulige; jeg antager, at det aldrig bliver anderledes, men Spørgsmaalet er, om den ene eller den anden Betragtningssmaade til en given Tid har Overvægt i Regjeringen og i Representationen. Hidtil har baade i Regjeringen og i Representationen den Mening havt Overvægt, at de høiere Lønninger skulde være rundelige, medens de lavere Lønninger gjerne kunne være lidt knappe, og saalænge denne Mening er den herskende, vil der ikke indtræde nogen Forandring; men vi, der ere af en anden Mening, haabe stedse, at den Tid vil komme, da vor Anskuelse kan gjøres gjældende. Vi haabe, at vi maae komme dertil, at den Mening, ifølge hvilken de høiere Lønninger ere vel høie og de lavere vel lave, vil kunne komme frem, vil gjøre sig gjældende og naae til Seir. Det er i det Haab, vi leve, som siden 1849 have været i Minoritet i dette Spørgsmaal; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem stadig har været af den modsatte Mening og i de forløbne Aar har havt en overordentlig Indflydelse paa dette Spørgsmaals Afgjørelse. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man ikke vilde komme til nogen synderlig Besparelse ved Nedsættelsen af Lønningerne, og heri er jeg enig med ham, idet jeg vel troer, at vi paa enkelte Punkter kunne nedsætte de høiere Lønninger Noget; men paa den anden Side troer jeg, at de lavere Lønnede og navnlig Bestillingsmændene ere temmelig knapt aflagte. De høiere Lønninger hæves i Reglen af Mænd, som saavidt vort Kjendskab strækker, ikke have overordentlig Me-